

РЕШЕНИЕ

№ 2707

гр. София, 20.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 79 състав,
в публично заседание на 20.03.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Николай Димитров

при участието на секретаря Таня Миткова, като разгледа дело номер **10014** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 118, ал.1 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/, вр. чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на И. Н. К. с постоянен адрес – [населено място], [улица], вх. А, чрез адв. А. Ч. със съдебен адрес - [населено място], [улица], ет. 1, ап. 1 срещу Решение № 1040-21-618/17.08.2022 г. на Директора на ТП на НОИ-С.-град. С обжалваното решение е потвърдено Разпореждане № РВ-3-21-01158955/08.07.2022 г. на Ръководителя на контрола по разходите на ДОО при ТП на НОИ - С., с което И. Н. К. е задължена да възстанови добросъвестно полученото парично обезщетение за бременност и раждане за периода от 17.12.2019 г. до 31.01.2021 г. в размер на 2478,99 лв.

В жалбата се твърди, че решението е незаконосъобразно, издадено от некомпетентен орган, при допуснати съществени процесуални нарушения. Прави се искане да бъде отменено.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. Ч., който поддържа жалбата и моли тя да бъде уважена. Претендира разности.

Ответникът - Директорът на ТП на НОИ-С.-град, редовно призован, не се явява лично, представлява се от юрк. В., която оспорва жалбата и претендира юрисконсултско възнаграждение. В предоставения от съда срок са депозираны подробни писмени бележки.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

В периода от 02.12.2019г. до 15.01.2022г. жалбоподателят И. К. е била назначена на трудов договор към фирма „Тенир 2010“ ЕООД. В сочения период за жалбоподателката са представени от дружеството удостоверение приложение № 9 (към чл. 8. ал. 1 от Наредба за паричните обезщетения и помощи от държавното обществено осигуряване (НПОПДОО)) по болнични листове № Е. за периода от 17.12.2019 г. до 30.01.2020 г. вкл., № Е. за периода от 14.01.2020г. до 24.02.2020г. вкл.. № Е. за периода от 25.02.2020г. до 29.04.2020г. вкл. и удостоверение приложение № 10 (към чл. 9. ал. I от НПОПДОО) за изплащане на парично обезщетение за бременност и раждане по чл. 50. ал. I и чл. 51 от КСО, считано от 30.04.2020г. с данни, относно правото на парично обезщетение.

По цитираните болничните листове и удостоверение №10, представени от „Тенир 2010“ ЕООД на жалбоподателката са изплатени парични обезщетения за временна неработоспособност за 278 работни дни в размер на 23014,85 лв., като при изчислението им в дохода, от който е определен размерът на паричните обезщетения, е включен и осигурителен доход за периодите от 01.03.2019г. до 30.09.2019г. и от 01.11.2019г. до 30.11.2019г., съгласно данни, подадени по реда на чл. 5, ал. 4. т. 1 от КСО чрез „Селект 43“ ЕООД – предходен работодател на жалбоподателя К..

При осъществен последващ контрол на изплатени парични обезщетения по КСО и на спазване на осигурителното законодателство, е извършена проверка по разходите на държавното обществено осигуряване на “Селект 43” ЕООД, ЕИК[ЕИК], резултатите от която са обективирани в констативен протокол № КВ-5-21-00983946/25.08.2021г. на контролен орган при ТП на НОИ - С. град /л.47-49 от делото/.

От изискана и предоставена в хода на проверката информация е установено, че последната подадена годишна данъчна декларация от “Селект 43” ЕООД е за финансовата 2016г. За периода от 2017г., 2018г. и 2019г. дружеството няма подадени годишни данъчни декларации по чл. 92 от ЗКПО. Установени са данни за общо 24 броя регистрирани фискални устройства, въведени в експлоатация за периода от м.04.2012г. до м.06.2017г. последния от които е deregистриран на 05.02.2019г. Регистрираните търговски обекти са: Автомивка в [населено място], бул „Възкресение“ № 29: обект за други услуги в [населено място]. [улица]: автомати на самообслужване за продажби на стоки - 10 обекта в [населено място] и селата М. К.. В.. Юнаците и И.: обекти за ГД с разнородни хранителни стоки - 12 обекта в [населено място] и селата М. К.. В.. Юнаците. И. и П..

Съгласно данните в Информационната система на НОИ, от осигурителя са подадени уведомления по чл. 62, ал. 5 от Кодекса на труда за сключени трудови договори с 80 лица за периода от м. 04.2012г. до м. 03.2020г., като след 04.03.2015г., в който едноличен собственик и управител на „СЕЛЕКТ-43“ ЕООД е бил М. Щ. Л., лицата са 46 на брой. В „Справка за декларираните в Персонален Регистър и внесените в Приходи суми и разликата между тях помесечно (по фонд и параграф)” не е имало данни за внесени осигурителните вноски за подаваните данни по чл. 5, ал. 4 от КСО на наетите лица от м.11.2014г. до м.03.2020г. в дължим общ размер на 170782,02 лв.

С цел обезпечаване осигурителните права на лицата, за които са подадени уведомления по чл. 62, ал. 5 от КТ за периода след м. 03.2015г. до м. 03.2020г., чрез лицензиран пощенски оператор до всички тях/46 на брой/ са изпратени писма за изясняването на факти и обстоятелства, относно трудовата им дейност в

„СЕЛЕКТ-43“ ЕООД. Видно от описаното в констативния протокол от г-жа И. К. не са представени документи и обяснения, относно упражнявана от нея трудова дейност в дружеството.

От контролните органи на Националната агенция по приходите (НАП) е извършена насрещна проверка на И. Н. К., в качеството ѝ на наето по трудов договор лице в „СЕЛЕКТ-43“ ЕООД. Същата е декларирала, че работи в „СЕЛЕКТ-43“ ЕООД като спедиционен посредник от вкъщи и от офиса с ненормирано работно време. Декларирала е, че получава трудовото си възнаграждение на каса от управителя М. Щ. Л., но не е представила документи доказващи извършване на трудова дейност.

По време на проверката осигурителят („СЕЛЕКТ-43“ ЕООД) не е представил каквито и да било документи, свързани с осъществяваната от дружеството и наети лица дейност. Управителят М. Л., в саморъчно изготвена декларация /л.58 от делото/ е декларирал пред контролни органи на НОИ, че фирмата отдавна не извършва дейност, не знае къде са първичните документи, както и че същите най-вероятно се намират при предишните собственици и че от 2015г. няма работа и дейност с тази фирма.

В хода на проверката за дружеството не са представени безспорни доказателства, от които да е видно, че лицата, за които са подавани данни по реда на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО и за които са подадени уведомления по чл. 62, ал. 5 от КТ за сключен трудов договор реално са положили труд след м. 02.2019г., (това е последният момент, до който има данни за търговски обороти по регистрирани фискални устройства на дружеството).

Направен е извод, че дружеството без правно основание е подавало данни за осигуряване по реда на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО с Декларации обр. №1, Данни за осигуреното лице” в това число и за г- жа И. Н. К. за периода от 01.03.2019г. до 30.09.2019г. (вкл.) и от 01.11.2019г. до 30.11.2019г.

В тази връзка са издадени и задължителни предписания № ЗД-1-21-00983921/25.08.2021г.- /л.61-62 от делото/ от контролен орган при ТП на НОИ - С. град за заличаване на подадените данни по чл. 5. ал. 4 от КСО от „Селект 43” ЕООД за поименно посочени в предписанията лица. вкл. и за И. Н. К., за периодите от 01.03.2019г. до 30.09.2019г. и от 01.11.2019г. до 30.11.2019г. Задължителните предписания са връчени по реда на чл. 110, ал. 4 от КСО /л.50 от делото/, не са обжалвани и са влезли в сила, но не са изпълнени, поради което е приложена разпоредбата на чл. 4. ал. 10, т. 4 от Наредба № Н-13 от 17.12.2019г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица за служебно заличаване на данните /л.45-46 от делото/. В тази връзка, са заличени и данните по чл. 5. ал. 4 от КСО, подадени от дружеството за И. Н. К. за периодите от 01.03.2019г. до 30.09.2019г. и от 01.11.2019г. до 30.11.2019г.

Предвид заличените данни по чл. 5, ал. 4 от КСО за осигурителен стаж и осигурителен доход на И. Н. К., подадени чрез „Селект-43” ЕООД и на основание новите данни по смисъла на чл. 114, ал. 2. т. 2 от КСО е постановено разпореждане № РВ-3-21-01158955/08.07.2022г. на длъжностното лице по чл. 114, ал. 3 от КСО, с което И. Н. К. е задължена да възстанови добросъвестно полученото парично обезщетение за бременност и раждане за периода от 17.12.2019г. до 31.01.2021г. в размер на 2478,99 лева /л.38-40 от делото/.

Разпореждането е оспорено по административен ред, като същото е потвърдено с процесното решение №1040-21-618/17.08.2022г. на директора на ТП на НОИ-С. град

/л.25-31 от делото/, надлежно връчено на 13.10.2022г. /л.32 от делото/.

В съдебно производство са приобщени писмените доказателства по административната преписка, както и представените в хода на процеса Заповед № 1712/17.08.2015г., Заповед №Ц1015-21-108/21.10.2020г., Разпореждане № 8033 по а.д.№ 7452/2022г. по описа на АССГ, Определение № 11472/13.12.2022г. на ВАС, както и представените с молба /л.103 от делото/ справка от регистър на трудовите договори, справка суми по ЕГН и типове документи за И. Н. К. и „Справка отхвърлени данни от Регистъра на осигурените лица за ЕГН [ЕГН]“.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи: Жалбата е подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 118, ал. 1 от КСО, от лице, имащо правен интерес, и срещу подлежащ на съдебен контрол акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган – директорът на ТП на НОИ С.-град (съобразно представената Заповед № 1712/17.08.2015г. л.84 от делото) в рамките на законовите му правомощия по чл. 117, ал. 1, т. 1, б. „д“ КСО. Решението е издадено при спазване на изискването за форма и на административнопроцесуалните правила за издаването му, поради което не страда от пороци, водещи до неговата нищожност. От компетентен орган е издадено и Разпореждане № РВ-3-21-01158955/08.07.2022г. видно от представената по делото Заповед №Ц1015-21-108/21.10.2020г. на директора на ТД на НОИ /л.85 от делото/.

По делото е безспорно установено, че жалбоподателката е получила парично обезщетение за бременност и раждане за период от 278 работни дни в размер на 14718,35 лв.

Съгласно чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО добросъвестно получените суми за осигурителни плащания не подлежат на възстановяване от осигурените лица с изключение на следните случаи, в които възстановяването на сумите е без лихва до изтичането на срока за доброволно изпълнение: когато след изплащането им са представени нови документи или данни, които имат значение за определяне на правото, размера и срока на изплащане. В конкретния случай е налице тази хипотеза, поради което получените суми за осигурителни плащания подлежат на възстановяване, предвид новите документи и данни, които имат значение за определяне на размера на паричното обезщетение.

Легална дефиниция за понятието "осигурено лице" е дадена в § 1, ал. 1, т. 3 от КСО (бр. 98 от 2016г., в сила от 01.01.2017г.), според която "осигурено лице" е физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 и чл. 4а, ал. 1 и за което са внесени или дължими осигурителни вноски; осигуряването на лицето, което е започнало трудова дейност съгласно чл. 10, продължава и през периодите по чл. 9, ал. 2, т. 1-3 и 5 от КСО. Съгласно чл. 10, ал. 1 от КСО осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 и за който са внесени или дължими осигурителни вноски и продължава до прекратяването ѝ.

Върховният административен съд многократно е имал повод да се произнесе, че от съдържанието на цитираното определение за осигурено лице следва, че едно от условията, на които е необходимо да отговаря лицето, за да се счита за осигурено, е да извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 от КСО. В този смисъл е и трайно установената съдебна практика на ВАС /Решение №

14866/02.12.2020г. по адм. д. № 11209/2020г.; Решение № 15214/09.12.2020г. по адм. д. № 11380/2020г., Решение № 598 от 25.01.2022г. на ВАС по адм. д. № 8377/2021г., Решение № 1253 от 10.02.2022г. на ВАС по адм. д. № 8679/2021г., Решение № 1446 от 16.02.2022г. на ВАС по адм. д. № 9599/2021г., Решение № 1458 от 16.02.2022г. на ВАС по адм. д. № 9309/2021г., Решение № 1592 от 21.02.2022г. на ВАС по адм. д. № 8170/2021г., Решение № 1805 от 24.02.2022г. на ВАС по адм. д. № 272/2022г., Решение № 1865 от 28.02.2022г. на ВАС по адм. д. № 9305/2021г. и др./.

Следователно наличието на трудов договор само по себе си не е достатъчно, за да възникне осигурително правоотношение с произтичащите от него права на обезщетение, тъй като липсва идентичност между трудовото и осигурителното правоотношение. Наличието на трудово правоотношение обикновено води до възникване на осигурително правоотношение, но не винаги. Изискването на законната разпоредба на КСО, съдържаща определението за "осигурено лице", е лицето да упражнява трудова дейност. Следователно лицето трябва да има сключен трудов договор и валидно възникнало трудово правоотношение, но и реално да осъществява трудова дейност в рамките на това правоотношение. В този смисъл е напр. и решение № 4901 от 27.04.2020г. на ВАС по адм. д. № 6817/2019г.

Доказателствената тежест за установяване на реално положение труд е на самото лице /така Решение № 2524 от 18.02.2020г. на ВАС по адм. д. № 12220/2019г./.

В конкретния случай при съвкупния анализ на доказателствата по делото, извод за реално извършване на трудова дейност от страна на жалбоподателката не може да бъде направен.

Твърденията, че И. Н. К. е полагала труд и е била осигурявана от „СЕЛЕКТ-43” ЕООД са недоказани.

В случая е извършена проверка на „СЕЛЕКТ-43” ЕООД - от контролен орган на НОИ, който обосновано е приел, че лицата, за които от дружеството са подавани данни по чл. 5, ал. 4 от КСО в периода от м. 03.2019г. до м. 03.2020г. вкл., не са извършвали трудова дейност, за която да подлежат на осигуряване по реда на КСО. Не са установени данни за подадени годишни данъчни декларации по чл. 92 от ЗКПО за финансовия период от 2017г. до 2019г., след февруари 2019г. дружеството няма регистрирани фискални устройства; установени са данъчно-осигурителни задължения като е образувано изпълнително дело като същото е прекратено поради несъбираемост. Установените обстоятелства категорично не обуславят изплащането на възнаграждения в размери на осигурителния доход на лицата, за които са подавани данни в регистъра на осигурените лица. Липсата на данни за реално упражнявана трудова дейност като императивна предпоставка за възникване на осигуряване /чл. 10, ал. 1 от КСО/ има за правна последица неоснователността на подаваните данни по чл. 5, ал. 4 от КСО.

Следва да се подчертае, че подаването на данни по реда на чл. 5, ал. 4 от КСО за осигурителен стаж и осигурителен доход става на декларативен принцип, поради което не е достатъчно основание, за да се приеме, че лицата реално осъществяват трудова дейност. В тази връзка - изясняването и установяването дали е имало правно основание за подаването на тези данни и дали те са правилно подадени от осигурителите се реализира само при упражняването на последващ контрол от контролните органи на ТП на НОИ при назначена проверка, респ. - ревизия при осигурителя. Информацията относно трудовоправната, счетоводна и разплащателна документация, от която да се установи основателно ли са подадени данни за

осигурителен стаж и дали декларираният размер на осигурителния доход съответства на изплатения на съответното лице, би могло да бъде установено именно при евентуален последващ контрол.

Конкретно досежно жалбоподателката административният орган е изпратил на И. Н. К. задължителни предписания № ЗД-1-21-00680833/19.11.2019г. за предоставяне на трудово-правни документи и сведения с цел изясняване на трудовата ѝ заетост в дружеството /л.60 от делото/ получени лично от нея ма 06.12.2019г., но изисканите доказателства не са представени.

В настоящия случай, на основание установените, в следствие на извършена на „СЕЛЕКТ-43” ЕООД проверка от контролния орган на ТП на НОИ - С. град нови данни и документи, съгласно които е установено, че жалбоподателката не е осигурено лице по смисъла на закона, и в тази връзка няма право на парични обезщетения по реда на КСО, е извършено заличаване на данните за осигурителен стаж и осигурителен доход на И. Н. К. за периода от 01.03.2019г. до 30.09.2019г. и от 01.11.2019г. до 30.11.2019г., подадени неоснователно чрез „СЕЛЕКТ-43” ЕООД. Горното се явяват нови данни по смисъла на чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО, които имат значение за определяне на правото, размера и срока за изплащане паричните обезщетения за бременност и раждане, тъй като лицето не отговаря на една от кумулативно изискуемите предпоставки, а именно да е осигурено лице при настъпване на съответния осигурителния риск.

Съгласно чл. 5, ал. 6 от КСО и чл. 54к от КСО данните по ал. 4 се използват за изчисляване и отпускане на паричните обезщетения. В тази връзка с чл. 1, ал. 2 от НПОПДОО е указано, че отпускането и изчисляването на паричните обезщетения за временна неработоспособност, трудоустрояване, бременност и раждане и за отглеждане на малко дете и помощите от държавното обществено осигуряване се извършват въз основа на данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО и другите регистри, поддържани от НАП и НОИ, както и данните попълвани от осигурителите в изискуемите удостоверения към болничните листове, респ. заявления - декларации, досежно осигурителния статус на лицата.

В този смисъл, когато има промяна на данните в Регистър на осигурените лица, възниква необходимост от преизчисление на паричното обезщетение за временна неработоспособност по болнични листове № Е. за периода от 17.12.2019г. до 30.01.2020г. вкл., № Е. за периода от 14.01.2020г. до 24.02.2020г. вкл.. № Е. за периода от 25.02.2020г. до 29.04.2020г. вкл. и удостоверение приложение № 10 (към чл. 9. ал. I от НПОПДОО) за изплащане на парично обезщетение за бременност и раждане по чл. 50. ал. I и чл. 51 от КСО, считано от 30.04.2020г., при което не се включва неоснователно декларирания осигурителен доход за от 01.03.2019г. до 30.09.2019г. и от 01.11.2019г. до 30.11.2019г., подаден по реда на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, чрез „СЕЛЕКТ-43” ЕООД. Резултатите от извършеното преизчисление сочат, че от страна на ТП на НОИ - С.

град по представените болнични листове и молба-декларация са надплатени 2478,99лв.

По тези съображения и предвид неоснователността на наведените в жалбата възражения, съдът намира, че оспореното решение е материално законосъобразно, издадено е от компетентен орган в рамките на законовите му правомощия и компетентност, което се отнася и до потвърденото с него разпореждане, като при постановяването им не са допуснати съществени процесуални нарушения, водещи до ограничаване правата на жалбоподателя.

По възражението на жалбоподателката, че не е била уведомена и е следвало да участва в административното производство по проверката за спазване на осигурителното законодателство на „СЕЛЕКТ-43” ЕООД, съдът намира следното.

Извършването на проверка по разходите на ДОО по реда на чл. 108 от КСО касае контрол по спазването от осигурителите на нормативните актове по ДОО във връзка с дейността, възложена на НОИ, включително - коректността на подаваните от осигурителя данни в регистъра на осигурените лица, въз основа на които се отпускат и изчисляват паричните обезщетения по КСО. Всички документи във връзка с извършване на дейност от осигурителя: възникването на трудово правоотношение, на осигурително правоотношение, начисляване и изплащане на трудови възнаграждения, подаване на данни по чл. 5, ал. 4 от КСО, следва да се съхраняват от осигурителя в качеството му на такъв и във връзка с извършването на проверки от компетентните органи на НАП и НОИ с оглед възложените им от закона дейности. Работниците и служителите, назначени по трудов договор не разполагат с документите, от които да се установи цялостната дейност на осигурителя по отношение на упражняваната търговска/стопанска дейност и на осъществяването на общественото осигуряване на назначените по трудов договор лица. В тази връзка, при извършване на проверка по разходите на ДОО на осигурителя, страна в производството е само проверяваният осигурител, и само той може да бъде адресат на административния акт /в случая - на задължителните предписания/, издаден в резултат на проверката.

Обстоятелството, че проверката на дружеството, завършила с издаването на задължителни предписания за заличаване на данни по чл. 5, ал. 4 от КСО, касае юридическото лице, а не наетите в него лица, каквато е жалбоподателката, се потвърждава от Решение № 10036/22.07.2020г. на ВАС по адм. д. № 14293/2019г., в което ВАС приема, че „страни в административното производство по издаването на задължителни предписания по чл. 108, ал. 1, т. 3 КСО за спазване разпоредбите на КСО

/в случая за коригиране на данни по чл. 5, аз. 4, т. 1 КСО/ са контролният орган и осигурителят и само осигурителят е адресат на издадените от контролния орган задължителни предписания“. Издадено в тази връзка разпореждане, касаещо конкретно наето лице „подлежи на обжалване по реда на чл. 117, ал. 1 и чл. 118, аз. 1 КСО. Следователно, твърдението в касационната жалба, че поради административното производство по издаване на задължителните предписания ... тя /касаторката/ е трябвало да участва в него, е неоснователно. Правото ѝ на обезщетение не е накърнено от издадените на осигурителя задължителни предписания и за нея е налице друг, регламентиран в закона ред за тяхната защита, а именно чрез обжалването на разпореждането“. В същия смисъл е и представеното по делото Определение № 11472/13.12.2022г. на ВАС.

Неосновани са и твърденията на жалбоподателя, че е нарушена Конституцията на Република България, ЕКЗПЧОС и Хартата за основните права на човека в ЕС, тъй като всички предприети действия от органите на ТП на НОИ С.-град се основават на разпоредби на КСО, както и на влезли в сила административни актове. Не на последно място на жалбоподателя е предоставена възможност в хода на административното производство да изрази становище и да представи доказателства, относно трудовата си дейност в „Селект -43“ ЕООД, но същата не е представила такива нито пред ТП на НОИ – С.-град, нито пред настоящата съдебна инстанция.

Действията по заличаване на данни за осигурителния стаж на И. Н. К. се основават както на закона - на основание чл.5 ал.4 т.1 от КСО, така и въз основа на влязъл в сила индивидуален административен акт - Задължителни предписания №ЗД-1-21-00983921 от 25.08.2020г., издадени от Контролен орган на ТП на НОИ –С. град., поради което изцяло неоснователно е твърдението в жалбата, че липсва надлежен индивидуален административен акт, по силата на който е заличен осигурителния стаж на жалбоподателя.

С оглед изложеното, съдът приема, че оспореното решение, както и потвърденото с него разпореждане са правилни и законосъобразни, а подадената жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на спора, разноски се дължат на ответника, които са своевременно претендирани. В този случай присъждане на юрисконсултско възнаграждение е уредено в нормата на чл. 78, ал. 8 от ГПК, във вр. с чл.144 от АПК, във връзка чл. 37 от ЗПП, във връзка с чл. 25, ал. 1 от Наредбата за заплащането на правната помощ, поради което следва да се присъдят разноски в минималния предвиден размер от 100 лева.

Така мотивиран, Административен съд София - град, III отделение, 79 състав, на основание чл. 172, ал. 2 АПК,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на И. Н. К. с постоянен адрес – [населено място], [улица], вх. А, чрез адв. А. Ч. със съдебен адрес - [населено място], [улица], ет. 1, ап. 1 срещу Решение № 1040-21-618/17.08.2022г. на Директора на ТП на НОИ-С.-град с което е потвърдено Разпореждане № РВ-3-21-01158955/ 08.07.2022г. на длъжностното лице по чл.114, ал.3 от КСО.

ОСЪЖДА И. Н. К. с ЕГН [ЕГН], с постоянен адрес – [населено място], [улица], вх. А да заплати на ТП на НОИ-С.-град, сумата от 100 лв. /сто/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: